

ЗАСТОСУВАННЯ ЕГЛОНІЛУ В КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІЇ ВИРАЗКОВОЇ ХВОРОБИ ШЛУНКА ТА ДВАНАДЦЯТИПАЛОЇ КИШКИ

Поборча О.Л., лікар-інтерн

Науковий керівник – доц. Лаба В.В.

Сумський державний університет, кафедра терапії

Відомо про значний вплив на механізми утворення виразки нервово-психічних особливостей пацієнта.

Метою роботи було вивчення ефективності еглонілу в комплексній терапії виразкової (ВХ) шлунку і 12-палої кишки.

Матеріали і методи. Ретроспективно суцільним методом проаналізовано 100 історій хвороб стаціонарних хворих на ВХ, з них шлунку – 26, 12-палої кишки – 84. Середній вік пацієнтів склав $35,5 \pm 11,2$ роки, з них чоловіків – 36, жінок – 64. Всі хворі, крім стандартної схеми лікування ВХ отримували еглоніл по 50 мг двічі на добу.

Оцінювалась динаміка основних клінічних синдромів. Підвищена кислотоутворююча функція шлунку реєструвалась у 45 хворих, збережена – у 55.

Отримані результати. Всі хворі мали прояви астено-вегетативного синдрому. Середня тривалість виразкового анамнезу у чоловіків склала 5,1 роки, у жінок – 4,8 роки. Всім хворим проведено езофагогастроуденічне дослідження. При контрольній фіброгастроуденоскопії через 2 тижні після початку комплексного лікування з використанням еглонілу відмічалось покращення якісних (загоєння виразкових дефектів, зменшення гіперемії, набряку слизової) та кількісних (інтенсивності заброду жовчі в шлунок та гастроезофагеальних рефлексів) ендоскопічних параметрів. Прояви астено-вегетативного синдрому в більшості випадків були ліквідовані, в меншості -значно зменшені. Переносимість еглонілу всі хворі оцінили як добру. У 2 хворих відмічалась сонливість і сухість у роті.

Висновок. Еглоніл є необхідним засобом комплексної терапії ВХ шлунку і 12-палої кишки.